

Parlem de cuina

Llibres, un bon regal per a aquestes festes (I)

Si hi ha alguna cosa sempre encertada per a regalar és, sens dubte, un bon llibre, i si aquest versa sobre el món de la gastronomia, millor que millor. Així que per avui i la setmana que ve us faré un seguit de recomanacions gastronòmiques i literàries per tal d'ajudar-vos amb la carta al Pare Noël o al Reis Mags.

Començam amb una interessant novetat proposada per l'editorial Sidillà. Es tracta del *Llibre del Recuit* de Jordi Bonet-Coll. Un interessant tractat sobre aquesta elaboració que guarda algunes semblances amb el nostre brosat, però que conserva i presenta unes arrels molt sòlides que la fan una elaboració amb molt propi, i fins hi tot desmarcar-se un poc de la sinonímia entre el brosat i el mató.

Jordi Bonet Coll ha escrit una veritable biografia d'aquesta elaboració. Una història fresca i apassionada sobre el Recuit amb una estructura que no s'assembla al tradicional llibre de cuina, sinó que exposa en un relat la història i tot el folklorisme que envolta al Recuit. Com ja he esmentat, al recuit se l'ha confós amb el mató, amb la quallada o amb el brosat... Però és una altra cosa.

Jordi Bonet-Coll en proposa una lectura intel·ligent, que dona veu a les persones que feien i coneixen les tècniques d'elaboració i ens explica tot un món que gira entorn de la seva elaboració i venda. Com no podia ésser d'una altra manera, també ens presenta receptes i consells que ens abocaran, sens dubte, a la necessitat imperiosa de voler tastar-ne un poc.

Però qui ningú millor per a presentar un llibre que el propi autor.

P: Jordi, expliqui'ns com s'ha gestat la idea d'aquest llibre.

R: M'ho van proposar la Judit Pujadó i en Xavier Cortadellas, els editors d'Edicions

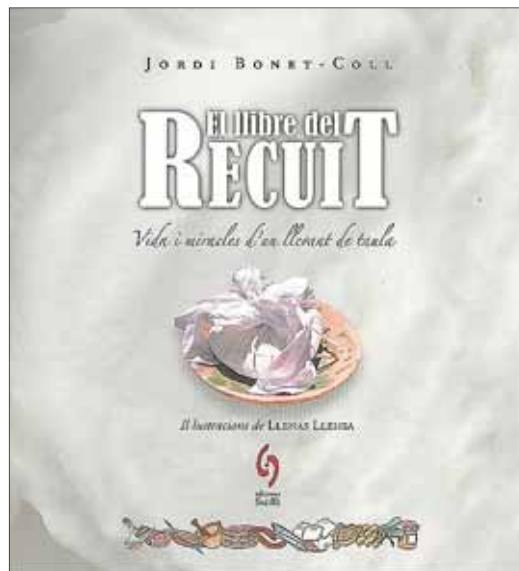
Sidillà. El llibre enceta una col·lecció anomenada QuèViures, que vol parlar de productes singulars que durant segles es van elaborar de manera artesana als masos i cases del país.

Ha trobat moltes dificultats per a recollir la informació? **P: Com diu, molt de treball de camp, no?**

R: La veritat és que sí. A la contraportada del llibre s'hi pot llegir que és el primer que s'ha escrit mai sobre el recuit. Del recuit en parlen diverses obres, sobretot les que tracten de formatges, però mai ha tingut un tractament específic. Jo, doncs, he començat de zero. La majoria de la informació que surt al llibre és inèdita: totes les recuiteres que m'han parlat de les seves receptes centenàries, mai abans no les havien explicades a ningú. He patit sobretot per trobar cases on s'hagués elaborat recuit de drap.

P: Quina és la seva relació personal amb el recuit abans i després d'escriure el llibre?

R: Al llibre ja ho dic: a mi el recuit em torna boig! Si no m'agradés, et puc assegurar que no l'hauria escrit. Visc a la Bisbal d'Empordà, capital de la comarca del Baix Empordà, la terra per excel·lència del recuit de drap. Els dos protagonistes del llibre són el recuit de drap i el recuit d'olleta. Parlo extensament de tots dos, però el de drap potser és el més curiós, tant per la manera d'elaborar-ne com per la manera d'anar-se a vendre. Aquest recuit abans es venia embolicat amb un drap de roba i ara se'n fa servir un de cel·lulosa. Jo sobretot el coneixia perquè a Fonteta, un poble veí de la Bisbal, s'hi elabora un recuit de drap molt famós. Ara, però, gràcies a la recerca que he dut a terme per poder escriure el llibre, n'he descobert els orígens. El recuit és un producte autòcton important, exquisit,



singular, amb un origen lligat a la tradició ramadera del nostre país. Antigament es feia amb llet d'ovella que es quallava amb una planta que es diu herbacol i el procés d'elaboració durava dos dies.

P: Quin temps hi ha invertit?

R: Un any. La documentació, el treball de camp de què he parlat abans, l'escriptura, la tria de fotos..., tot plegat m'ha portat molta feina.

P: Dels seus llibres crec que és el primer amb temàtica gastronòmica, hi haurà continuïtat amb altres tipus d'elaboracions o temes que versin sobre la cultura gastronòmica?

R: No ho sé. Jo sóc bàsicament un narrador. Però encara que sigui el primer llibre que escric sobre un tema gastronòmic, m'ha agradat molt fer-lo. De tant en tant, crec que és bo canviar de registre. Ara, però, ja estic treballant en una novel·la. Tot i això, potser n'hauré de fer un sobre el brosat

mallorquí! Buscant informació sobre el recuit, he llegit força sobre el brosat. I la veritat és que també m'interessa. Com que tinc un amic que viu a Búger, aprofitaré les vegades que vingui a veure'l per tastar-lo i preguntar-ne coses.

P: Escriptor o gastrònom?

R: Escriptor, sens dubte. Quan els editors em van proposar d'escriure aquest llibre, em van dir que s'estimaven més que el fet d'escriure, perquè volien que fos viu, creatiu, i no només tècnic. Hi ha, és clar, una part tècnica, però he procurat que la prosa fos àgil i entenedora. La meua intenció és que interessi a qualsevol lector amb un mínim d'interès per als productes tradicionals. També podria dir que cada capítol té una patina literària. Fins i tot hi he introduït algun personatge de ficció.

P: Després de llegir el llibre un té ganes de fer un parell de cullerades de recuit, però com a escriptor, un cop acabada la redacció d'un llibre com es sent un?

R: Molt content. Crec que el llibre ha quedat francament bé. Estic satisfet amb el text, però també cal destacar que les fotos i les il·lustracions són molt bones. Quan veus que tot l'esforç que hi has esmerçat ha valgut la pena, et sents realment bé.

Dades bibliogràfiques:

El llibre del recuit de Jordi Bonet-Coll.

Edicions Sidillà.

ISBN: 978-84-938743-8-4

Molt bona setmana i us desitjo un Bon Nadal. Ens trobam aquí mateix d'aquí a 7 dies. Agrair al Sr Jordi Bonet-Coll el seu temps.

Juan A. Fernández



Cartes al director

Resposta a Andreu Sastre

En resposta la carta apareguda el passat número del seu setmanari, signada pel Sr. Andreu Sastre i a la que es feia menció a la meua persona, entre altres coses, vull fer algunes puntualitzacions.

En primer lloc, he de dir que el Sr. Andreu Sastre diu mentides. Mentides que tenen testimonis perquè quan parlava amb jo per telèfon (3 vegades distintes però quasi seguides), jo estava amb una altra persona, disposada a dir si és veritat el que dic o no. L'altra persona no sentia el que deia el meu interlocutor, però el que jo deia, sí.

Per una banda el Sr. Sastre pretenia tenir un tracte de favor per damunt la resta de sòllers (no entenc de què es queixa). Demana justícia i pretén un tracte de favor? Un tracte de favor per botar-se la norma establerta a una ordenança municipal de circulació, aprovada per

l'Ajuntament. Vostè l'incompleix en el seu article 40 i pretén passar per damunt tota la resta dels seus conciutadans. I vostè parla de privilegis... Qui pretén tenir privilegis? Sr. Sastre, ni jo ni ningú dels que vostè esmenta a la seva atenta i instructiva carta, podem passar pel alt el que diu una ordenança municipal. Però vostè demana justícia perquè li donem un tracte especial. Més aviat és una injustícia. No?

Per altra banda i la més important per jo, referida a la meua persona, vostè sap ben cert que jo en cap moment li vaig dir que si no tenia doblers era problema seu i que sí que li vaig proposar, no botar-me l'ordenança com vostè pretenia, més aviat donant-li algunes solucions. Jo mai seria capaç de fer una expressió grollera com vostè m'atribueix. No ho faria ni ho he fet mai en la meua vida, entre altres coses, perquè mai no

sabem que ens pot passar a cada un de nosaltres el dia de demà.

No conti mentides ni intenti confondre a la gent. Li podria dir moltes altres coses però no ho faré perquè no és el meu comès, però vull aprofitar per alabar la tasca que fan els meus companys del servei d'ORA i la Policia Local. Vostè no volia justícia que és el que demana el seu escrit, vostè volia poder fer el que li dona la gana i, a damunt de tot, passar per damunt tots els ciutadans d'aquesta Vall que sí que compleixen amb el seu deure. Els ajornaments de pagament de les retirades de grua, per raons òbvies, no estan previstos a l'ordenança. Vostè volia un tracte especial per damunt tothom.

Ben cordialment,

Jaume Casasnovas
Sastre

Celebració dels 50 anys de l'Obra Cultural Balear

Aquest 21 de desembre es compleixen 50 anys de la constitució de la Comissió Gestora de l'Obra Cultural Balear, de la qual formaren part els sòllers Miquel Arbona Oliver, Miquel Marquès Coll i Joan Pons i Marquès, i a la qual no fou aliè el poeta Guillem Colom. Diguem-ho ben clar: l'any 1962, el naixement de la nostra entitat va tenir prou empremta de gent de la cultura sòllera, cosa que ens enorgulleix.

Així, fent honor a la memòria d'aquells fundadors, l'OCB de Sóller consideram que els 50 anys són una fita prou important que s'ha de celebrar a la nostra vila, i que cal emmarcar-la en la Diada del 31 de Desembre. La consolidació, aquest 2012, de la nostra delegació local, amb activitats lúdiques, culturals i rei-

vindicatives, ens anima a fer-ho.

A més, el clima d'atacs constants i radicals dels poders públics autonòmics i estatals vers la nostra llengua i cultura justifiquen ben de ple aquest acte de celebració. Per recordar d'on venim i què volem ser, amb fermesa i entusiasme, sense emperons.

Dia 27 de desembre, al Casal de Cultura

Així, per al proper dia 27 de desembre, a les 19 h, hem organitzat un acte al Casal de Cultura. La primera part consistirà en una xerrada de Plàcid Pérez sobre la Conquesta de Mallorca i una dissertació de Francesc Lladó sobre el sentit del nostre 31 de Desembre.

Posteriorment, davant una copa de vi o cava i alguna cosa per picar (a un preu mòdic), els glosadors Mateu

"Xurí" i Maria Bel Servera duran el glosat a la vall com a cloenda festiva i popular d'aquest acte. També farem una rifa de materials de l'Obra.

Amb aquests representants de la nostra cultura, animam a tots els socis de l'OCB i als sòllers en general perquè se sumin a la nostra efemèride d'aquest dijous.

Passam per un període de retallades econòmiques i legals a la llengua i cultura de les Illes (premsa forana, televisió i ràdio en català), amb l'autodi disfressat de "lliure elecció" o fals "bilingüisme" que incrementa el monolingüisme castellà, un moment en què s'ataca el català i la cultura d'aquí a l'Administració i a les escoles.

En aquest moment ens calen més que mai les armes de la raó i les raons de la justícia per dir "Prou!" i enllaçar el nostre compromís una altra vegada. Veniu tots i totes a fer festa!

OCB Sóller